فریاد دردآور سکوها
مماشات مسئولان

نگاه
دنیا حیدری

تماشای فوتبال دیگر لذت‌بخش نیست. ورزشی که عشق آن پیر و جوان و زن و مرد نمی‌شناسد، دیگر تماشایش لذت‌بخش نیست و دوستدارانش ترجیح می‌دهند به جای نشستن پای آن، به مرور خاطرات خود بسنده کنند!

درد دارد. حتی گفتنش درد دارد. اما کتمان واقعیت، تغییری در اصل ماجرا ندارد. سال‌هاست ترجیح می‌دهیم صدای گیرنده‌های خود را قطع کنیم. این نقص از ورزشگاه و گیرنده‌ها باشد دیگر چه بهتر. تلاشی نمی‌کنیم و دستی به گیرنده‌های‌مان نمی‌زنیم برای برطرف کردن عیب و پخش شدن صدا. چراکه آنچه می‌شنویم نه فقط زیبا نیست، که شرم‌آور است و عرق به پیشانی‌مان می‌نشاند. هرچند داستان دیگر با به صدا درآمدن سوت بازی به نقطه پایان نمی‌رسد و بعد از آن باید شاهد عکس و تکه فیلم‌های بعد از بازی باشیم. شاهد اتفاقات ناگواری که گاه به شکل خورد شدن شیشه‌های یک یا چند اتومبیل خودنمایی می‌کند و گاه خونین شدن سر و صورت یک تماشاگر. گاه هم کار چندان بیخ پیدا می‌کند و تعداد این سر و دست شکسته‌ها زیاد می‌شود که اورژانس و پلیس محلی برای سرپوش گذاشتن بر ماجرا از جملاتی چون «هرکس از کنار اورژانس رد شده و به حساب مجروحان بازی گذاشتند» استفاده می‌کنند.

در واقع سرمنشأ ادامه‌دار شدن مشکلات همین تلاش‌ها برای وارونه نشان دادن واقعیت ماجراست که باعث شده اوضاع سال به سال بدتر شود به طوری که دیگر حالا شاید به بحرانی‌ترین شرایط ممکن رسیده‌ایم که توهین‌ها از حد گذشته و خانواده‌ها از روی سکوها به بدترین شکل ممکن مورد اهانت قرار می‌گیرند. اهانتی که اما ترجیح می‌دهیم با آن نیز به شکلی برخورد کنیم که خود اهانت‌آمیز است. درست مثل روزی که برای گله از توهین‌های مطرح شده به مادر سرمربی ماشین‌سازی روی مادر شهید بودن او تأکید شد. گویی که اهانت به بقیه مادران ایرادی ندارد حال آنکه مادر، مادر است و تحت هر شرایطی نگه داشتن احترام او واجب است.

اما آنچه این روزها در کنار رفتارهای توهین‌آمیز، ناهنجاری‌های نکوهش شده روی سکوها، زد و خوردهای بی‌سابقه بیرون از ورزشگاه و وارد شدن خسارت به اموال مردم از جمله اتومبیل‌های پارک شده در اطراف ورزشگاه‌ها نگرانی‌ها را بابت عدم نظارت روی سکوها به اوج رسانده، مسئله زیر سؤال بردن تمامیت ارضی کشور توسط تعدادی معلوم‌الحال است که آب به آسیاب دشمن می‌ریزند. شمال و جنوب هم ندارد.

اگر چه ناهنجاری‌هایی چون زد و خوردها روی سکوها، خسارت زدن به اتومبیل‌های پارک شده در اطراف استادیوم، شکستن صندلی‌های ورزشگاه‌ها و سردادن شعارهای توهین‌آمیز را هم نمی‌توان پذیرفت و از کنار آن به سادگی گذشت. اما بدون تردید با این ناهنجاری‌ها هم اگر بشود کج‌دار و مریز سر کرد، با مسئله تمامیت ارضی و شعارهای تجزیه‌طلبانه نمی‌توان به هیچ شکل و با هیچ توجیهی مماشات کرد و آقایانی که تا به امروز جز سردادن شعار برای ایجاد آرامش روی سکوها کار مثبت دیگری انجام نداده‌اند امروز باید بابت این مسئله و بی‌توجهی به آن پای میز محاکمه کشیده شده و پاسخگو باشند.

سکوهای ورزشگاه جایی است برای عاشقان فوتبال. جایی است که عاشقان فوتبال می‌خواهند ۹۰ دقیقه فارغ از تمامی مشکلات زندگی از تماشای یک مسابقه و رقابت تیمشان لذت ببرند. این سکوها جای افراد سودجویی که به هزار و یک دلیل جز تماشای بازی فوتبال پایشان به ورزشگاه‌ها باز شده، نیست و باید خیلی سریع پای آنها یک بار برای همیشه از سکوهای ورزشگاه بریده شود تا کسی دیگر جسارت اهانت به خاک پاک ایران را به سرش راه ندهد!

آنچه طی هفته‌های اخیر شاهد بودیم و از دیدن و شنیدنش به شدت خشمگین شده‌ایم و خون‌مان به جوش آمده سال‌هاست که به اشکال ممکن در برخی ورزشگاه‌ها رخ داده اما اهمال مسئولان این جسارت را به برخی داده تا حالا صراحتاً صدایشان را در گلو انداخته و توهمات وقیحانه خود را به زبان آورده و تمامیت ارضی کشور را زیر سؤال ببرند.

بدون تردید باید به جدی‌ترین شکل ممکن با این تحرکات برخورد شود تا دیگر کسی به فکر سوءاستفاده از سکوهای ورزشگاه‌ها برای فریاد زدن موهومات ذهنش نیفتد. و این نیست جز مسئولیت اول و آخر متولیان فرهنگی و ورزشی کشور. فوتبال به عنوان یک پدیده تاثیرگذار اجتماعی که به قول آقایان با هیچ پدیده‌ای قابل مقایسه نیست و باید از لوث وجود آدم‌های بی‌اخلاق و فاسد و زیاده‌خواه چه در داخل زمین، چه کنار آن و روی سکوها و چه در رده‌های تصمیم‌گیری پاک شود. آنچه امروز در ورزشگاه‌ها شاهد آن هستیم ثمره وجود همین آدم‌ها و میدان دادن بیهوده و چشمپوشی روی تخلفات گسترده آنهاست که باید جلوی آن گرفته شود.

فراموش نکنیم که در اوضاع بغرنج امروز، فوتبال می‌تواند به عنوان یک پدیده تاثیرگذار نقش قابل توجهی در آرامش جامعه داشته باشد؛ نقشی که متأسفانه با اتفاقات اخیر ورزشگاه‌ها و البته شکست‌های تیم ملی کاملاً وارونه در حال اجراست و کسی هم ظاهراً به دنبال اصلاح آن نیست، بنابراین بیراه نیست که این اتفاقات هر روز پر رنگ‌تر از روز گذشته در حال تکرار است.

اتفاقاتی که به نظر می‌رسد اقدامی عاجل و محکم در برابر آن‌ها باید صورت گیرد. اقدامی که حداقل از این فدراسیون و این متولیان فرهنگی آن، بعید به نظر می‌رسد.

بررسی چرایی شکل‌گیری فضای غیراخلاقی و ضد امنیت ملی در استادیوم‌ها در گفت‌وگوی «جوان» با امیررضا واعظ آشتیانی

ویرانی سکوها از خرابی میزهاست!

گفت‌وگو
سعید احمدیان

برخلاف وعده‌های مسئولان فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش، خبری از کم شدن فحاشی‌ها و ناهنجاری‌ها در ورزشگاه‌های فوتبال نیست و با گذشت ۱۰ هفته از لیگ برتر، شاهد بیشتر شدن فضای غیراخلاقی در استادیوم‌ها با فحاشی‌های رکیک و ضدامنیت ملی هستیم. درباره ریشه چنین ناهنجاری‌هایی با امیررضا واعظ آشتیانی مدیرعامل اسبق استقلال گفت‌وگو کرده‌ایم.

فضای غیراخلاقی و ضد حاکمیت ملی استادیوم‌ها در فصل جدید لیگ برتر نگران‌کننده‌تر از قبل شده است، البته این اولین بار نیست و سال‌هاست با چنین پدیده‌ای روبه‌رو هستیم، به وجود آمدن چنین جو مسمومی در استادیوم‌ها ریشه در چه چیزی دارد؟

چنین فحاشی‌هایی هم ریشه فرهنگی و هم مدیریتی دارد و سوءمدیریت منجر به رفتارهای ناهنجار چه از بعد فرهنگی و چه سیاسی می‌شود و برخی افراد با سوءاستفاده از احساسات جوانان، محیط ورزش را آلوده بازی‌های سیاسی می‌کنند و قطعاً این گروه از افراد مأموریت‌های تعریف شده دارند. بارها تأکید کرده‌ام اماکن ورزشی ما فاقد قوانین تعریف شده مخصوص به خودش است، اگر ما می‌بینیم بعد از سه یا چهار دهه، فوتبال اروپا نظم و انضباط گرفته، دلیل عمده‌اش این است که استادیوم‌های ورزشی آنجا دارای قوانین و مقرراتی شده که هنجارشکنان جامعه در صورت ورود به این اماکن، جرئت و جسارت هنجارشکنی ندارند، چون می‌دانند مجازات جرم در این محیط بسیار گران و سنگین است. به همین دلیل می‌بینید که در استادیوم‌های فوتبال در اروپا فاصله تماشاگران با بازیکنان بسیار کم است ولی در کشور ما متأسفانه به دلیل ناهنجاری‌هایی که وجود دارد، این فاصله زیاد است.

علاوه بر نداشتن قانون مشخص برای برخورد با فحاشی‌ها از رفتار برخی اهالی فوتبال در به وجود آمدن چنین جوی هم نمی‌توان گذشت.

قطعاً زمانی که از اوایل دهه ۸۰ به بعد، برخی مربیان و مدیران لیدرپروری کردند و تسویه حساب‌های شخصی‌شان را با فحاشی به واسطه این لیدرها انجام دادند، قابل پیش‌بینی بود که امروز به جایی برسیم که فضای فحاشی در استادیوم‌ها غیرقابل تحمل شود. متأسفانه اما هم متولیان فرهنگی و هم متولیان ورزش کشور در خواب غفلت بودند و هستند، جای تأسف دارد مدیران و مربیانی که آن روز مسبب میدان دادن به لیدرها بودند، امروز از اخلاق صحبت می‌کنند و مدعی اخلاقمداری هستند. اینها خودشان در زد و بندهای فوتبال، در احیا کردن لیدرها و اهانت کردن به حریفان و حتی تسویه‌های شخصی‌شان از این عده افراد هنجارشکن استفاده کرده‌اند اما امروز دم از اخلاق می‌زنند.

و البته امروز مدعی هستند شعارهایی که علیه‌شان در استادیوم‌ها داده می‌شود، پشت پرده دارد!

دقیقاً، آنها به خوبی می‌دانند که چه رفتارهایی در گذشته داشته‌اند که امروز گریبان خودشان را گرفته است. به هر صورت تا زمانی که اماکن ورزشی کشور از قوانین محکم و کارآمد بهره نبرد، حواث اینچنینی را شاهد خواهیم بود. سوءمدیریت چه در فدراسیون فوتبال و چه در وزارت ورزش و چه در باشگاه‌ها، اظهر من الشمس است. ادبیاتی که برخی مدیران و مربیان به کار می‌برند و حرکت‌هایی که بازیکنان در درون زمین انجام می‌دهند و نوع قضاوت مدیران، در به وجود آمدن این فضا نقش دارند، اینها همه تهییج‌کننده و بسترساز اتفاقات و جرقه ناهنجاری‌ها و فحاشی‌هایی است که در استادیوم‌ها صورت می‌گیرد. به عنوان نمونه وقتی یک بازیکن پس از اعلام خطا توسط داور رفتارهای غیرمتعارف انجام می‌دهد، این می‌تواند بستر اهانت‌ها و شورش‌ها روی سکوها باشد. امروز دشمنان ما خوب فهمیده‌اند که با خلأ مدیریت و خلأ نظارت و کنترل می‌توانند از احساسات پاک یک سری جوان به واسطه عوامل‌شان در استادیوم‌ها، بهره‌برداری‌های خودشان را داشته باشند.

نمونه آن بحث تعریف و تمجید یکی از نمایندگان پارلمان ترکیه از حرکت برخی تماشاگران تبریزی بود، هر چند در این باره قانونی برای برخورد نداریم اما در حوزه فرهنگسازی و ترویج اخلاق هم از طرف باشگاه‌ها کاری انجام نمی‌شود.

بزرگ‌ترین کار فرهنگی که باشگاه‌ها می‌توانند انجام دهند اصلاح ادبیات مدیران و مربیان است، همچنین به بازیکنان باید آموزش داده شود که در مستطیل سبز چه وظیفه‌ای دارند، به مربیان آموزش داده شود که کنار زمین چه وظایفی دارند و عکس‌العمل‌های غیرمتعارف انجام ندهند، چنین حرکت‌هایی می‌تواند یک بستر مناسب فرهنگی باشد، چراکه اولین چیزی که برای هوادار در استادیوم جلب توجه می‌کند، رفتار بازیکن و مربی در جریان بازی است. ابزار و مسبب ناهنجاری‌ها و شعارها، رفتار تحریک‌کننده بازیکن یا مربی به علاوه قضاوت‌های نامناسب و ناشیانه برخی داوران است. علاوه بر این سه فاکتور مهم، ادبیات مدیران هم مهم است و نیازمند فرهنگسازی است.

چه کار باید کرد؟

اگر بازیکن در روز امضای قرارداد با باشگاه، یک منشور رفتاری را نیز امضا کند، به خودش اجازه نخواهد داد در طول فصل خارج از منشوری که امضا کرده، صحبت انجام دهد و سبب تحریک و ایجاد ناهنجاری روی سکوها شود. بازیکن می‌داند اگر رفتار غیرمتعارفی انجام دهد، کمیته انضباطی باشگاه با او برخورد خواهد کرد. صداوسیما نیز باید مراقب باشد و از افرادی به عنوان کارشناس دعوت کند که از ادبیات و دانش مناسب برخوردار باشند تا گفتمان غلط این کارشناسان به حساب صداوسیما گذاشته نشود.

پس از شدت گرفتن فحاشی‌ها، رئیس فدراسیون فوتبال مصاحبه می‌کند و می‌گوید کار فرهنگی وظیفه ما نیست و نهادهای دیگر وظیفه دارند، در باشگاه‌ها کمترین بودجه برای کار فرهنگی در نظر گرفته می‌شود. این وسط کسی مسئولیت قبول نمی‌کند.

هر مسئولی به نوبه خودش مسئولیت دارد. لیدر این حرکت‌ها در ورزش، وزارت ورزش است و این سؤال در افکار عمومی از معاونت فرهنگی وزارت ورزش وجود دارد که عملکرد این معاونت در بخش کارهای فرهنگی چه بوده است. افرادی که سابقه مدیریت موفقی نداشته‌اند و کار فرهنگی نکرده‌اند، چطور می‌شود در جایگاه معاونت فرهنگی قرار بگیرند و هیچ عملکردی هم نداشته باشند.

شاید به این برگردد که اولویت مدیران کسب جام و مدال و نتیجه‌گرایی است و اخلاق و مسائل فرهنگی در حاشیه قرار دارد.

همین طور است، بخشی از دلایل مشکلات فرهنگی در فضای ورزش به نتیجه‌گرایی برمی‌گردد، وقتی کسب نتیجه در تمامی رشته‌های ورزشی ملاک قرار گرفت، اخلاق سقوط می‌کند و مدیریت پوپولیستی می‌شود. اینها موضوعاتی است که می‌تواند مخرب باشد و اگر با چنین اتفاقاتی برخورد جدی نشود، فضا از این هم بدتر خواهد شد.

بعد از این اتفاقات اخیر، وزارت ورزش کمیته صیانت از اخلاق حرفه‌ای را با حضور دستگاه‌های مربوطه تشکیل داده است، فعالیت این کمیته در کاهش فضای غیراخلاقی استادیوم‌ها را چطور ارزیابی می‌کنید؟

متأسفانه می‌بینیم به جای اینکه برای حل مشکلات فرهنگی و اخلاقی به ریشه‌ها پرداخته شود، به شاخ و برگ‌ها می‌پردازند. ابتدا باید فعالیت‌های فرهنگی را سازماندهی کنند و فاکتورهای مربوط به مربیان، مدیران و بازیکنان را مدنظر قرار دهند، قوانین و مقررات را برای اماکن ورزشی تدوین کنند، بعد بیایند منشور اخلاقی و صیانت بنویسند. نمی‌شود که بستر و فضا مهیا نباشد و دنبال اثربخشی باشند. اگر بدون اجرایی شدن این فاکتورها ورود کنند، آب در هاون کوبیدن است وقتی بستر نداریم، با کمیته صیانت از اخلاق چه اتفاقی می‌خواهد بیفتد.

یعنی یک شوی تبلیغاتی است؟

دقیقاً، این نشان می‌دهد کسانی که این تصمیم‌ها را می‌گیرند ورزش و فرهنگ را نمی‌شناسند و به همین دلیل چنین تصمیماتی را لحاظ می‌کنند.

از توهین و تحقیر تا هرج و مرج‌طلبی

فوتبال در باتلاق بی‌اخلاقی

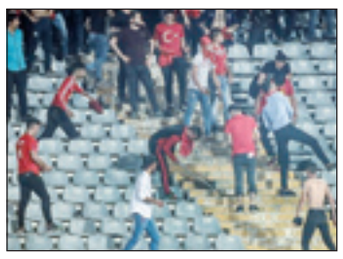

گزارش
شیوا نوروزی

مستطیل سبز باحرکت به سمت حرفه‌ای شدن و با وضع قوانین محکم و بازدارنده سال‌هاست به پرطرفدارترین رشته ورزشی جهان تبدیل شده؛ رشته‌ای که یکی از پولسازترین صنعت‌ها نیز محسوب می‌شود و کشورهای زیادی سرمایه‌گذاری وسیعی در این بخش انجام می‌دهند. به همین خاطر است که دست‌اندرکاران فوتبال همه سعی خود را می‌کنند تا با کاهش حواشی غیرورزشی، جذابیت‌های فوتبال را افزایش دهند و توجهات و هواداران بیشتری را جذب کنند. منتها اوضاع در فوتبال ما با تمام دنیا فرق می‌کند چراکه در این سال‌ها نه تنها حرفه‌ای نشدیم بلکه با تشدید حواشی مختلف درون و بیرون زمین، تمامی فاکتورهای مطلوبی که در دوران آماتوری به آن افتخار می‌کردیم را نیز از دست داده‌ایم.

شرایط بحرانی

سال‌هاست که همه از اتفاقات و حوادث غیرورزشی در استادیوم‌های فوتبال کشورمان حرف می‌زنند و انتقاد می‌کنند. به غیر از مردم عادی، مسئولان ورزشی، در سطوح مختلف مدیریتی، هم بارها نسبت به اوضاع حاکم بر استادیوم‌ها ابراز نگرانی کرده‌اند اما با این حال قدم جدی برای ریشه‌کن کردن حواشی فوتبال برداشته نشده و آقایان هر از گاهی به چند مصاحبه خنثی، انداختن توپ در زمین این و آن و شانه خالی کردن از مسئولیت بسنده می‌کنند. به همین خاطر است که دیگر کار از کار گذشته و با بحرانی بزرگ مواجه هستیم. شرایط به گونه‌ای پیش می‌رود که دیگر سنگ روی سنگ بند نیست و با کوچک‌ترین جرقه‌ای تماشاگران به مرز انفجار می‌رسند. در برخی موارد حتی کادرفنی و بازیکنان تیم‌ها نیز به این بحران دامن می‌زنند و متأسفانه در این آشفته بازار سوءاستفاده‌کنندگان برای رسیدن به اهداف غیرورزشی و حتی سیاسی خود بیشترین بهره را می‌برند.

امان از فحاشی‌ها!

بسیاری از مربیان، بازیکنان، داوران و مدیران که در لیگ برتر حضور داشته‌اند تاکنون حداقل چند بار فحاشی‌های مستقیم تماشاگران را تجربه کرده‌اند. سال‌ها قبل فحاشان استادیوم‌ها را تماشاگرنما می‌خواندند ولی امروزه شدت توهین‌ها به قدری بالا رفته که تقریباً تمامی حاضران روی سکوها به شکل هماهنگ تندترین الفاظ را نثار فرد مورد نظر می‌کنند و بعضاً شعارهای توهین‌آمیز از قبل بازی آغاز شده و بعد از به صدا درآمدن سوت پایان بازی نیز همچنان به گوش می‌رسد. این گونه است که در پخش زنده مسابقات، بینندگان تلویزیونی صدای تماشاگران را در برخی دقایق بازی یا حتی کل ۹۰ دقیقه نمی‌شنوند. هرچند با گسترش فضای مجازی فیلم‌های مختلف توهین‌ها به سرعت بین کاربران دست به دست می‌شود اما در وضعیتی که کسی اهمیتی به جو مسموم استادیوم‌ها نمی‌دهد، قطع کردن صدا تنها راه باقی مانده است تا لااقل فحاشی‌ها به صورت زنده در خانه‌های مردم شنیده نشود.

فراتر از توهین

آن‌قدر نسبت به شعارها بی‌توجهی شد که برخی‌ها پا را از توهین‌های ناموسی و خانوادگی فراتر گذاشتند و به سمت توهین‌های قومیتی و ملی رو آورده‌اند. اهتزاز پرچم کشورهای دیگر، شعارهای تفرقه‌انگیز و تلاش برای زیر سؤال بردن تمامیت ارضی و منافع ملی از جمله اقداماتی است که سوءاستفاده‌کنندگان در چند سال گذشته برنامه‌ریزی زیادی روی آن کرده و از ابتدای فصل نیز مواردی از این دست دیده و در رسانه‌های داخلی و خارجی منعکس شده است. به رغم تکرار این گونه حواشی ضدملی تاکنون خبری از برخورد جدی با خاطیان از سوی فدراسیون فوتبال نشده! البته پس از اتفاقات دیدار تراکتور - استقلال تعدادی از مسببان توسط مقامات مربوطه دستگیر شدند منتها انتظار می‌رود فدراسیون هم به وظایفش عمل کند. اگر در این سال‌ها مدیران فدراسیون و کمیته انضباطی نسبت به این قضیه منفعلانه عمل نمی‌کردند امروز نگران تکرار تشدید حواشی و خوشحال کردن دشمنان نبودیم.

وقت تلف نکنید

همان‌طور که گفته شد در سال‌هایی که خیلی‌ها به مدیریت‌شان افتخار می‌کردند و دم از حرفه‌ای‌گری می‌زدند با کمترین توجه به مسائلی از جمله فرهنگسازی، سروسامان دادن به اوضاع ورزشگاه‌ها، کنترل تماشاگران، وضع قوانین سفت و سخت برای باشگاه‌ها، زیر نظر قرار دادن عملکرد مدیران و... فوتبال ایران را به بحران کشاندند. کمیته انضباطی و کمیته اخلاق هم در این مدت آن‌قدر بی‌خیالی به خرج دادند که دیگر سنگ روی سنگ بند نیست؛ صدور آرای شتابزده، بی‌اثر، تبعیض‌آمیز و بعضاً حاشیه‌ساز از سوی کمیته انضباطی دردی از دردهای فوتبال دوا نمی‌کند. کمیته اخلاق نیز بیشتر از آنکه نگران اتفاقات تلخ، زشت و نگران کننده فوتبال باشد دل نگران مدل مو، ریش، لباس و عکس‌های فوتبالیست‌هاست. هرچند از رسیدگی به این موارد نیز نباید غافل شد ولی کمیته اخلاق مسئولیت‌های مهم‌تر دیگری هم دارد. حاصل سوءمدیریت‌ها فوتبال کشورمان را به ورطه نابودی کشانده و بیش از این وقت تلف کردن دیگر جایز نیست.

آگهی مجمع عمومی عادی فوق العاده
انجمن بهداران تجربی دندان ایران

به اطلاع کلیه نمایندگان بهداران تجربی دندان استان های ایران می رساند، مجمع عمومی عادی فوق العاده انجمن بهداران تجربی دندان ایران در تاریخ ۱۳۹۸/۹/۷ روز پنجشنبه ساعت ۱۰ صبح عادی و سه بعداز ظهر فوق العاده در محل دفتر انجمن واقع در تهران خیابان آزادی بین خوش و بهبودی ساختمان سپید برگزار می گردد. در صورت عدم حضور اکثریت مجمع ۱۵ روز بعد در همان محل برگزار خواهد شد .

دستور جلسه مجمع عمومی عادی:
۱. گزارش عملکرد توسط هیئت مدیره
۲. گزارش بازرسی
۳. گزارش مسئول مالی و خزانه دار
۴. برگزاری انتخابات

دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده:
اصلاح موادی از اساسنامه

آگهی مفقودی

کلیه برگه های قرارداد پیش فروش مسکن مهر به کد ۳۰۹۶۷۸ و شماره قرارداد ۹۱/۱۰۰/۱۱۱۱۶ مورخ ۱۳۹۱/۲/۱۷ اینجانب احمد کارگشا فرزند حیدر به شماره شناسنامه ۱ صادره از اراک متولد ۱۳۳۵/۱/۱۹ با کدملی ۴۱۷۹۵۷۷۷۶۵ به نشانی آدرس قرار داد پرند فاز ۶ پروژه کوزو بلوک ۳۶ B ط ۵ واحد ۲۳ کد ۳۰۹۶۷۸ پلاک ثبتی ۱۶۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

سند کمپانی و برگ سبزخودروی سواری هاچ بک سیستم پراید تیپ ۱۱۱ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۳۹۴۴۹۷۰ شماره شاسی S5430090045543 مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ایران ۳۵ ـ ۸۷۳ ق ۱۲ متعلق به هادی نعمتی فرزند حاجی به شماره شناسنامه ۳۹۵ به شماره ملی ۱۵۵۲۹۲۹۱۹۱ صادره از مراغه مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی فراخوان عمومی

شهرداری بندر بوشهر

با توجه به اینکه شهرداری بندر بوشهر در نظر دارد به منظور بهره بر داری از فرصت های سرمایه گذاری **احداث و راه اندازی طرح دمنوش گیاهی به روش B.O.T** ، را از طریق برگزاری فراخوان عمومی به بهره بردار ذیصلاح واگذار نماید. لذا از کلیه سرمایه گذاران واجد شرایط دعوت می شود مطابق جدول زمانبندی ذیل به اداره امور پیمان شهرداری مرکزی بندر بوشهر مراجعه و نسبت به دریافت اسناد و مدارک اقدام نمائید.

ردیف	موضوع پروژه	موقعیت مکانی	طول پایه دوران مشارکت	درصد پایه سهم مشارکت (ریال)	مساحت زمین (مترمربع)	مبلغ تضمین شرکت در فراخوان
۱	احداث و راه اندازی طرح دمنوش گیاهی به روش مشارکت B.O.T (ساخت - بهره برداری - واگذاری)	پارک مروارید	۵ سال شمسی	۳۰ درصد	۱۵۰ متر مربع	۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

توضیحات:
۱. تاریخ فروش اسناد: کلیه متقاضیان می توانند حداکثر تا پایان وقت اداری مورخه ۱۳۹۸/۹/۲ طریق مراجعه به اداره امور پیمان شهرداری مرکزی بندر بوشهر اسناد فراخوان را دریافت نمایند.
۲. مهلت تحویل پاکت: تا ساعت ۱۵ روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۸/۹/۱۳ تحویل اداره امور پیمان شهرداری بوشهر گردد و رسید تحویل نماید.
۳. تاریخ بازگشایی پیشنهادها: روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۸/۹/۱۷
٤. مکان بازگشایی: شهرداری مرکزی بوشهر روبروی میدان شهرد اری
۵. سایر جزئیات و شرایط در اسناد فراخوان درج شده است
٦. حضور نمایندگان شرکت ها با در دست داشتن معرفی نامه کتبی در جلسه مزایده آزاد است.
۷. ضمنا متن آگهی در شبکه اطلاع رسانی شهرداری بوشهر به آدرس WWW.Bushehr.ir درج گردیده است.
۸. در صورتیکه برندگان اول و دوم مزایده حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
۹. مدت نهایی طول دوران مشارکت با توجه به درآمد و مدت بازگشایی سرمایه تعیین می گردد .
۱۰ شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است
۱۱. هزینه درج آگهی در دو نوبت به عهده برندگان فراخوان می باشد.

روابط عمومی و امور بین المللی شهرداری